

GŁOS WYBRZEŻA

ORGAN KOM. WOJ. POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II GDAŃSK, ŚRODA 29 GRUDNIA 1948 R. Nr 357 (558)

Wyniki „Konferencji 6-ciu” w Londynie

Jeszcze jedna kapitulacja

rządu Queuille'a przed USA

Francja pozostanie bez wpływu na kontrolę Zagłębia Ruhry

PARYŻ (PAP). We wtorek ogłoszono komunikat o wynikach londyńskiej konferencji USA, W. Brytanii, Francji i trzech państw Beneluxu w sprawie przyszłości Zagłębia Ruhry. Komunikat ten można streścić w następujących punktach:

1 Projektowanemu rządowi Niemiec Zachodnich nie zostanie przyznana pełna suwerenność w okresie co najmniej trzyletnim od chwili powstania tego rządu.

2 Po przyznaniu suwerenności Niemcom i po wycofaniu się aliantów utworzona zostanie władza kontrolna Zagłębia Ruhry, w skład której wejdą przedstawiciele Niemiec, USA, Wielkiej Brytanii, Francji i Beneluxu.

3 Władza kontrolna Zagłębia Ruhry otrzyma pewne kompetencje, związane z podziałem miejscowej produkcji węgla, koksu i stali.

4 Produkcja stali Zagłębia Ruhry ma wynosić 10.700 tysięcy ton rocznie.

Prorządowe dzienniki francuskie usłuszają przedstawiciele konferencji londyńskiej, jako sukces Francji. Jednakże analiza komunikatu na tle stosunków politycznych, panujących obecnie w Europie Zachodniej, prowadzi do konkluzji, że polityka amerykańska, faworyzująca w sposób widoczny Niemcy Zachodnie, w niczym nie uległa zmianie. Nie dzi-

wnego, że paryskie wydanie „Daily Mail” zamieściło komunikat o wynikach konferencji londyńskiej pod tytułem, w którym słowa „zwykłość Francji” ujęto w cudzysłowy.

W kołach dziennikarskich zwrócono uwagę na następujące znamienne okoliczności:

a Władza kontrolna Zagłębia Ruhry powstanie dopiero po wycofaniu się aliantów z Niemiec. Tymczasem anglosasi prowadzą w Niemczech Zachodnich politykę faktów dokonanych, których tzw. „władza kontrolna” Zagłębia Ruhry nie będzie mogła zmienić.

b Kompetencje władzy kontrolnej określono w komunikacie w sposób ogólnikowy i niejasny.

c W projektowanej władzy kontrolnej Zagłębia Ruhry Francja będzie zawsze w mniejszości. Będzie ona majoryzowana przez Niemcy, USA i Wielką Brytanię, do których prawdopodobnie często będą się przyłączać kraje Beneluxu.

d Problem kontroli przemysłu Zagłębia Ruhry w istocie rzeczy wymyka się już z rąk mocarstw zachodnich po przekazaniu przemysłu niemieckiego byłym właścicielom hitlerowskim.

e Władza kontrolna Zagłębia Ruhry będzie uzgadniała swą politykę z administracją marshal-

lowską. Oznacza to przyznanie w sposób oficjalny Waszyngtonowi prawa ostatecznej decyzji w Zagłębiu Ruhry.

f Na konferencji londyńskiej nie anulowano decyzji anglosaskiej w sprawie przekazania przemysłu Zagłębia Ruhry w ręce niemieckie.

g Komitet Humphreya, badający możliwości produkcyjne ciężkiego przemysłu niemieckiego, będzie miał większy niż władza kontrolna wpływ na produk-

cję Zagłębia Ruhry, a w szczególności na poziom niemieckiego przemysłu stalowego.

Na tle komunikatu o wynikach prac konferencji londyńskiej w sprawie Zagłębia Ruhry, dziennik „Ce Soir” przypomina we wtorek wieczorem, że pierwotny projekt francuski, przedłożony w 1947 r. na konferencji w Moskwie został porzucony. Projekt ten przewidywał udział w kontroli Zagłębia Ruhry — Związku Radzieckiego, Polski i Czechosłowacji.

Monopolisci amerykańscy

bogacą się na krajach marshallowskich

NOWY JORK (PAP). Korespondent waszyngtoński dziennika „New York Star” Stone stwier-

dza, że amerykańskie towarzystwa naftowe otrzymują rocznie nie mniej, niż 250 milionów dolarów „dodatkowych zysków”. Zyski te pochodzą ze sprzedaży krajów marshallowskich wywołanej nafty z Bliskiego Wschodu i Ameryki Południowej, przy czym monopolisci amerykańscy operują przy „pośrednictwie” niezmiernie wysokimi cenami.

Stone cytując wypowiedź pewnej oficjalnej osoby, że „miliony dolarów dostarczane Europie w ramach planu Marshalla pod-

postacią kredytów — płyną obecnie do kieszeni wielkich monopolistów naftowych”.

Polowiczna decyzja Senatu Stanów Zjedn. w sprawie zbrodniarki Ilsa Koch

WASZYNGTON PAF. Komisja śledcza senatu USA uznała, że decyzja gen. Clay'a, zmniejszająca „bestii z Buchenwaldu” Ilsa Koch karę dożywotniego więzienia do 4 lat, była nieusprawiedliwioną. Amerykańskie władze wojskowe w Niemczech nie zapoznały się z faktami i dowodami, na których oparty był pierwotny wyrok, i dopuściły się poważnego błędu, nie ogłaszając publicznie decyzji w sprawie zagłodzonej kary Ilsa Koch.

Jednocześnie komisja śledcza senatu USA stanęła na stanowisku, że Ilsa Koch nie może być ponownie pociągnięta do odpowiedzialności za zbrodnie, za które była już sądzona i zalecila wytoczenie jej nowej sprawy przed sądem amerykańskim na podstawie dodatkowych zbrodni, za które nie była jeszcze sądzona, bądź też wydanie jej w ręce władz niemieckich celem oskarżenia przed sądami niemieckimi o zbrodnie przeciwko „współobywatelom”.

Według otrzymanych z Berlina wiadomości, gen. Clay zaakceptował drugą sugestię komisji śledczej senatu USA.

Wzrost wpływów Partii Komunistycznej w Japonii

NOWY JORK (PAP). Komunistyczna Partia Japonii podała o wiadomości, że w czasie wyborów do parlamentu, wyznaczonych na 23 stycznia 1949 roku, wystawi swych kandydatów we wszystkich ważniejszych okręgach.

Korespondenci amerykańscy w Tokio, wskazując na znaczny wzrost wpływów Japońskiej Partii Komunistycznej, liczą się z poważnym jej sukcesem wyborczym. Wyrażają oni pogląd, że gdyby Partia komunistyczna i socjal-demokratyczna poszły wspólnie do wyborów, mogłyby zdobyć w parlamencie, liczącym 466 posłów większość miejsc.

Partia komunistyczna wysunęła ogółem 120 kandydatów, partia socjal-demokratyczna — 200, partia liberalno-demokratyczna — 150. Japońska Federacja Związków Zawodowych, licząca ponad milion członków, zapowiedziała, że będzie prowadziła kampanię przedwyborczą o ustalenie minimum płacy robotniczej. Również

Henry Wallace piętnuje inspiratorów napaści na Indonezję

NOWY JORK (PAP). Narodowy komitet Partii Postępowej przesłał do prasy oświadczenie Wallace'a, w którym domaga się on kategorycznie, by Stany Zjednoczone natychmiast położyły kres udziałowi pomocy Holandii w ramach planu Marshalla, oraz że da, by rząd Stanów Zjednoczonych nałożył embargo na wszystkie dostawy wojskowe dla rządu holenderskiego.

Wallace określa decyzję Rady Bezpieczeństwa o zaprzestaniu działań wojennych „obłudną i niepotrzebną”. Wallace oświadcza, że Stany Zjednoczone „ponoszą główną odpowiedzialność za niekierowaną napad Holendrów na Republikę Indonezyjską”.

Dostarczyliśmy Holandii — pisze Wallace — broni oraz pomocy gospodarczej w ramach planu Marshalla, co dało jej możliwość agresji w Indonezji.

Wallace oświadcza, że zaprzestanie o zaprzestaniu działań wojennych umożliwia Holendrom zatrzymanie zagrabionych terenów i nie żąda od nich wycofania się na pozycje wyjściowe. Akcja holenderska stanowi jawną pogwałcenie Karty ONZ i zlekceważenie zarządzeń Rady Bezpieczeństwa.

Wskazując, że od czasu zakończenia drugiej wojny światowej — narody kolonialne nie-

750 milionów zł kredytów na nawozy sztuczne dla drobnych rolników

WARSZAWA. Państwowy Bank Rolny uruchamia na zakup nawozów sztucznych dla drobnej rolnictwa, na wiosnę 1949 r., kredyt krótkoterminowy w wysokości 750 milionów złotych.

Pierwsza część tego kredytu, w wysokości 300 mil. zł, została już uruchomiona i jest rozdzielana za pośrednictwem komunalnych kas oszczędnościowych i spółdzielni pożyczkowo-oszczędnościowych. Termin płatności określony jest na 9 miesięcy, z tym, że wszystkie spłaty powinny być uregulowane do dnia 1 grudnia 1949 roku. Poza oprocentowaniem kredytów, które wynosi 8 proc., żadne inne koszty nie będą od rolników pobierane.

Z kredytu mogą korzystać tylko rolnicy, posiadający gospodarstwa o obszarze nieprzekraczającym 12 ha. Podania o przyznanie kredytu przyjmują gminne zarządy Związku Samopomocy Chłopskiej. Podpisanie skryptu dłużnego następuje jednocześnie przy składaniu wniosków. Skrypty dłużne żyruje tylko jedna osoba.

Zamordowanie premiera egipskiego

LONDYN (PAP). Agencja Reutera donosi z Kairu, że premier rządu egipskiego Nokrasi Pasza został we wtorek zamordowany przez studenta medycyny nazwiskiem Abdel Meguid Hassan.

również ministrem finansów i spraw wewnętrznych.

Zamachowiec należał do organizacji polityczno-religijnej „Bractwa Muzułmanów” rozwiązanej przez rząd egipski w ubiegłym miesiącu.

Zamachowiec przebrany w mundur kapitana policji wszedł wraz z premierem do hallu ministerstwa spraw wewnętrznych i oddał do niego 6 strzałów z rewolweru. Nokrasi Pasza skończył przed przybyciem lekarza, którego natychmiast wezwano. Hassan usiłował popełnić samobójstwo, lecz został obezwładniony i aresztowany przez strażników ministerstwa.

Nokrasi Pasza pełnił obowiązki premiera rządu egipskiego od grudnia 1946 r., poza tym był on

Umowa handlowa między Polską a zachodnią strefą Niemiec

WARSZAWA PAP. W dniu 20 grudnia r. podpisana została we Frankfurcie n/Menem między Polską a zachodnią strefą Niemiec umowa handlowa na okres roczny tj. do 31 grudnia 1949 r. Umowa przewiduje wzajemne obroty łącznej wysokości ok. 28 mil. dolarów. Najważniejszymi artykułami wywozu z Polski są: artykuły rolnicze, tekstylia i papier. Ze strefy zachodniej zaś do Polski — urządzenia i maszyny, barwniki, chemikalia i części maszyn.

Blisko 4-ro krotny wzrost inwestycji 40 proc. zwiększenie produkcji

Plan gospodarczy rządu rumuńskiego

BUKARESZT (PAP). W poniedziałek została otwarta sesja rumuńskiego Zgromadzenia Narodowego. Na porządku dziennym znajdują się projekty ustaw o planie gospodarczym oraz budżet na rok 1949. Nowy plan gospodarczy ma na celu zabezpieczenie osiągniętej klasy robotniczej w dziedzinie gospodarki i stworzenie odpowiednich warunków dla budowy socjalizmu w Rumunii. Plan przewiduje dalszy rozwój ciężkiego przemysłu, zapożyczenie rolnictwa w odpowiednią ilość maszyn oraz rozwój spółdzielni produkcyjnych. W roku 1949 inwestycje wzrosną 3,7 razy w porównaniu z rokiem 1948 i wyniosą 82 miliardy lei. Wartość rumuńskiej

produkcji przemysłowej wzrosła w przyszłym roku o 40 proc. w porównaniu do roku bieżącego, a wartość produkcji rolnej o 41 proc.

Konsumcja chleba wzrosła w 1949 r. o 70 proc., cukru o 12 proc., mięsa o 11 proc.

Nieszczęśliwy wypadek żony Elliota Roosevelta

NOWY JORK (PAP). Żona Elliota Roosevelta, syna zmarłego prezydenta USA, przewieziona została do szpitala we wtorek w nocy z ranami ciężkimi rąk. Stan jej nie budzi obaw.

Elliot Roosevelt oświadczył dziennikarzom, że żona jego zmarła się przypadkowo brzytwą.

W Paryżu powstał nowy komitet obrony imigrantów

PARYŻ (PAP). Po rozwiązaniu przez władze francuskie centrum obrony imigrantów „CAOY” powstał obecnie w Paryżu nowy komitet obrony imigrantów, w skład którego wchodzi wybitni przedstawiciele różnych frakcji ugrupowań politycznych i społecznych z b. ministrami Godardem i Yves Farge na czele. W uchwalonej na zebraniu inauguracyjnym komitetu rezolucji podkreślono m. in.:

2 że „CAOY”, która w okresie okupacji nawoływała obywateli do walki z najeźdźcą, po wyzwoleniu używała ich do udziału w odbudowie Francji,

3 że zawieszenie „CAOY” przyczyni się do wzrostu ksenofobii.

W zakończeniu rezolucji komitet zwrócił się do wszystkich Francuzów, by popierali jego postulaty dotyczące sprawiedliwego i humanitarnego rozwiązania sprawy imigrantów na terenie Francji.

Fundusze „pomocy dla Europy” na finansowanie prasy

WASZYNGTON (PAP). Dnia 24 bm. administracja planu Marshalla podpisała z wydawnictwem „New York Herald Tribune” kontrakt, na mocy którego zagwa-

rantowała mu wymianę marek, uzyskanych ze sprzedaży paryskiego wydania pisma w Bizonii — na dolary. Umowa obowiązuje od 1 marca 1949 roku.

Stanów Zjednoczonych

Wskazując, że od czasu zakończenia drugiej wojny światowej — narody kolonialne nie-

Manewry bloku anglo-amerykańskiego w obronie agresorów holenderskich

Prawdziwe powody odmówienia delegatowi Ukrainy wydania wizy

PARYŻ (PAP). W dniu 27 grudnia delegat Republiki Ukrainy Tarasenko złożył na posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa następujące oświadczenie:

Będąc w Nowym Jorku otrzymałem zawiadomienie o nadzwyczajnym posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa w związku z wkroczeniem wojsk holenderskich na terytorium Republiki Indonezyjskiej. Postanowiłem natychmiast udać się samolotem do Paryża. Jednakże odjazd mój z Nowego Jorku został wstrzymany wskutek od mowy francuskiego konsultatu generalnego wydania mi wizy wjazdowej do Francji. Wizę wydano mi dopiero w dniu 24 grudnia wieczorem co uniemożliwiło mi przybycie na czas do Paryża i wzięcie udziału w posiedzeniu Rady Bezpieczeństwa, poświęconemu kwestii Indonezji.

Fakt nieuwzględnienia na czas delegatowi ukraińskiemu francuskiej wizy

wiązku z wiadomością, która ukazała się w dzienniku „New York Times”. Dziennik ten oświadczył mianowicie, że francuski konsulat generalny w Nowym Jorku nie otrzymał w ogóle podania w sprawie udzielenia mi wizy. Ta wiadomość dziennika „New York Times” stanowi dowód jak dalece prasa amerykańska wypacza fakty.

Rada Bezpieczeństwa przenosi się w styczniu do USA

PARYŻ (PAP). W kularach pałacu Chaillot stwierdzają, że ostatnie posiedzenie Rady Bezpieczeństwa w Paryżu odbędzie się w dniu 30 grudnia.

amerykańskiego, który dąży do niedopuszczenia uchwalenia przez Radę Bezpieczeństwa wniosku, potępiającego agresję rządu holenderskiego przeciwko Republice Indonezyjskiej.

Następne posiedzenie, najprawdopodobniej w pierwszym tygodniu stycznia odbędzie się już w Lake Success koło Nowego Jorku.

Prowokacyjna postawa rządu egipskiego doprowadziła do wzmożenia walk w Palestynie

PARYŻ (PAP). O godz. 11.00 przed południem we wtorek rozpoczęło się posiedzenie Rady Bezpieczeństwa.

Rada Bezpieczeństwa otrzymała od rządu egipskiego pismo oskarżające wojska państwa Izrael o rzekome naruszenie rozejmu na obszarze Negev, poza tym Rada otrzymała dwa raporty rozjemcy ONZ Ralpa Bunche o sytuacji w Palestynie.

Przedstawiciele Egiptu, państwa Izrael, Libanu oraz Wysokiego Komitetu Arabskiego zostali za prośbą do stołu obrad Rady Bezpieczeństwa.

Pierwszy zabrał głos przedstawiciel Egiptu Fawzi Bej, który

poparł oskarżenie zawarte w piśmie rządu egipskiego oraz wezwał Radę Bezpieczeństwa do przedsięwzięcia energicznych kroków w celu zabezpieczenia rozejmu w Palestynie zawartego w dniu 4 listopada.

Delegat Wielkiej Brytanii Harold Beeley wysunął wniosek, by Rada Bezpieczeństwa wezwała oboje strony walczące do natychmiastowego zaprzestania ognia i do wycofania wojsk na poprzednio zajmowane pozycje.

Następny mówca przedstawiciel państwa Izrael Maurycy Fischer oświadczył, że rząd egipski ponosi odpowiedzialność za obecną sytuację w Palestynie, gdyż nie sto-

suje się do nakazów Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych i Rady Bezpieczeństwa. Fakty dowodzą niezbicie, że rząd egipski dąży do wznowienia działań wojennych i nie ma zamiaru wycofania swych wojsk z Palestyny. W myśl postanowienia Rady Bezpieczeństwa po zawieszeniu broni miał być zawarty trwały rozejm w Palestynie. Nie doszło do tego jednak wskutek prowokacyjnej postawy rządu egipskiego.

W zakończeniu swego przemówienia Fischer zaznaczył, że państwo Izrael pragnie żyć w zgodzie ze wszystkimi swymi sąsiadami i wyraził nadzieję, że dzięki wysiłkom Narodów Zjednoczonych dojdzie do zawarcia rozejmu a następnie sprawiedliwego pokoju w Palestynie.

Irak nie zgadza się na uruchomienie rurociągu naftowego

LONDYN (PAP). Premier Iraku Muzahim Amin Pasza, oświadczył, że Irak nie zgodzi się na uruchomienie rurociągu naftowego, wiedzącego do Haify, dopóki problem Palestyny nie zostanie rozwiązany zgodnie z żądaniami arabskimi.

Polacy ofiarami wypadków w kopalniach francuskich

PARYŻ PAP. Ofiarami wypadków, jakie wydarzyły się przed świętami Bożego Narodzenia w kopalniach Nord i Pas de Calais padło również kilku górników Polaków. Górnik Marian Wasilak zmarł, a górnik Franciszek Jabłoński, Józef Solfrang i Leśniak w stanie ciężkim przebywają w szpitalu. Trzech górników francuskich zostało zabitych, a dwóch odniosło rany.

Dymitrow ponownie wybrany sekretarzem generalnym Bułgarskiej Partii Robotniczej (Komunistów)

SOFIA PAP. Kongres Bułgarskiej Partii Robotniczej (Komunistów) ponownie wybrał Dymitrowa sekretarzem generalnym Partii. Sekretarzami wybrani zostali Georgi Czankow, przewodniczący państwowej komisji kontroli i Czerwenkow przewodniczący państwowej komisji nauki, kultury i sztuki.

Dotychczasowi członkowie biu-

Wybór komunistycznego mera Firminy

PARYŻ PAP. Komunist Gomba został wybrany merem miasta Firminy. Sukces ten jest tym bardziej godny podkreślenia, że kandydat socjalistyczny był popieranym przez MRP i gaullistów. Wśród sześciu kandydatów mera jest 4 komunistów, 1 MRP i 1 socjalista. Gomba, który był merem rozwiązanej przez rząd Quilla'a rady miejskiej Firminy, został usunięty z zajmowanego stanowiska decyzją ministra spraw wewnętrznych Mocha za solidaryzowanie się ze strajkującymi górnikami. Mieszkańcy miasta, zebrani przed ratuszem, powitali wybór Gomba śpiewem „Marsylianki” i „Międzynarodówki”. Rada miejska Firminy uchwaliła jednocześnie wniosek, żądający bezwzględnie uwolnienia aresztowanych górników.

Świat Pracy Wybrzeża o Kongresie

Ob. SZKOLNICKI ALEKSANDER
kierownik publicznej szkoły pod stawowej Nr 4 w Sopocie

Szczególnie doniosłe skutki historycznego Kongresu Zjednoczeniowego dadzą się niewątpliwie odczuć w tak ważnej dziedzinie życia państwowego, jaką jest wychowanie młodego pokolenia.

Kongres wskazał drogę rozwiązania fundamentalnego zagadnienia udostępnienia najszerszym masom dzieci robotniczych i chłopskich dobrodziejstwa szkoły na wszystkich szczeblach. Jednocześnie postawił przed szkołą i nauczycielem polskim zadania wychowywania młodzieży w duchu Polski dążącej do socjalizmu — ustroju sprawiedliwości społecznej.

Stwierdzić należy, że szkoła, jako jedno z narzędzi walki klasowej, nigdy nie była apolityczna. Jeśli jednak w okresie przedwojennym swoim oddziaływaniem wychowawczym służyła klasom posiadającym i pomagała w utrwalaniu ustroju opartego na krzywdzie społecznej, to słuszne i konieczne jest, by dzisiaj odegrała jak najwęższą rolę w szlachetnej służbie dobru społecznemu, by wychowywała, uświadamiała i przygotowywała młodzież do pracy dla dobra ludu polskiego, dla swego kraju kroczącego do socjalizmu, by przygotowywała ją do pracy dla dobra całego narodu, który z klasą robotniczą i jej Partią na czele ofiarnie i nieugięcie buduje swe piękne jutro.

Ob. TADEUSZ DZIUBA

Kolejarz Parowozowni na Zaspie Ob. Minister Minc w referacie, wygłoszonym na Kongresie mówił m. in. o nowej statucie plac, zapewniającej lepsze zarobki pracującym. Nowe umowy zbiorowe, które będą wprowadzane w życie uwzględnią możliwości podniesienia realnych płac przez udział we wspólnym zawodnictwie pracy. Uważam, że jest to w obecnym okresie najszlachetniejsza droga wynagradzania pracowników. Każdy otrzyma tyle, ile jest warta jego praca, a przez uzmożenie wysiłku może zawsze zwiększyć swoje zarobki. My kolejarze biorący od dłuższego już czasu udział we współzawodnictwie umiemy je zrozumieć i ocenić i nie dziwnego, że z dużym zainteresowaniem i zadowoleniem oczekujemy wprowadzenia nowego systemu płac.

Ob. CZESŁAW WRONA

Robotnik wagi Zakładów Przem. Tłuszczowego „Amada” Uchwały Kongresu Zjednoczeniowego to wielka zdobycz klasy robotniczej mobilizująca ją do dalszego wysiłku dla przetrwania i kształcenia naszego kraju i państwa socjalistycznego do bytu mas pracujących. Robotnik dobru społecznemu, by wychowywała, uświadamiała i przygotowywała młodzież do pracy dla dobra ludu polskiego, dla swego kraju kroczącego do socjalizmu, by przygotowywała ją do pracy dla dobra całego narodu, który z klasą robotniczą i jej Partią na czele ofiarnie i nieugięcie buduje swe piękne jutro.

Burzliwe święta Bożego Narodzenia w Unii Południowo-Afrykańskiej

LONDYN (PAP). W czasie świąt Bożego Narodzenia w Unii Południowo-Afrykańskiej 48 osób zostało zabitych, a 1680 odniosło rany w wyniku nieszczęśliwych wypadków i bójek.

Cały Związek Radziecki uroczystie obchodził rocznicę urodzin Adama Mickiewicza

Ze wszystkich krańców Związku Radzieckiego nadchodziły dalsze wiadomości o uroczystym obchodzie 150-tej rocznicy urodzin Adama Mickiewicza.

W Taszkencie odbyła się akademicko-mickiewiczowska, w czasie której wygłoszono referat o życiu i twórczości poety i odbyły się recytacje fragmentów „Pana Tadeusza”, oraz licznych wierszy lirycznych. Instytut sławistki Akademii Nauk ZSRR zwołał jubileuszową sesję naukową, poświęconą życiu i twórczości Mickiewicza. Podobne sesje odbywa-

ły się również w Instytucie Literatury Światowej im. Gorkiego, w Litewskiej Akademii Nauk, w wielu uniwersytetach radzieckich itd. Uroczyste akademie mickiewiczowskie zostały zorganizowane, oprócz stolicy ZSRR, również w Kijowie, Mińsku, Wilnie, Nowogrodzie i Kownie.

Rzeczono również ukraińskie zorganizowały serię audycji radiowych poświęconych życiu i twórczości poety polskiego. Rozgłosnia kijowska nadała w tych dniach audycję muzyczno-literacką, na którą złożyły się wiersze Mickiewicza w przekładach ukraińskich

i utwory muzyczne, napisane na jego teksty.

W Centralnej Bibliotece Literatury Zagranicznej dokonano otwarcia wielkiej wystawy mickiewiczowskiej. Zgromadzone na niej liczne wydania dzieł Mickiewicza w Rosji, poczynając od pierwszych wydań, które ukazały się jeszcze za życia poety w Petersburgu. Znajdują się tu również obfite materiały dotyczące życia i twórczości poety. Specjalny dział został poświęcony tematowi „Mickiewicz i Rosja”.

Leningradzki historyk literatury Józef Bekker zakończył pracę nad książką „Mickiewicz w Rosji”, która trwała 7 lat. Bekker wykorzystał w tym dziele nieznaną dotychczas materiały, odkryte przez uczonych radzieckich w archiwach ZSRR. W pierwszej części książki autor omawia lata uniwersyteckie Mickiewicza, zwracając szczególną uwagę na ruch narodowo-wyzwoleńczy wśród studentów wileńskich i udział w tym ruchu poety, w drugiej części stosunki Mickiewicza z pisarzami rosyjskimi.

TOW. WITOLD KONOPKA Sekretarz Komitetu Wojewódzkiego PZPR

Nowy sekretarz Komitetu Wojewódzkiego, tow. Witold Konopka, od najmłodszych lat bierze udział w rewolucyjnym ruchu robotniczym. Już w 15 roku życia jest członkiem nielegalnego kółka młodzieży socjalistycznej, a w 1926 r. jednym z współorganizatorów Związku Młodzieży Socjalistycznej i członkiem jego Zarządu Krajowego. W 1928 r. jako

skim, Łodzi, w Warszawie i szeregu innych. W 1935 r. jako członek KC KZM zawiera jednolite litofrontową umowę z KC TUI reprezentowanym wówczas przez tow. Dubois.

Podczas wojny jest tow. Konopka jednym z organizatorów i Dywizji im. Tadeusza Kościuszki, przy czym jako zastępca dowódcy 4 pułku czołgów, a następnie 4 brygady czołgów im. Bohaterów Westerplatte bierze udział w zwycięskiej kampanii wojennej.

W okresie wyzwolenia kraj spod okupacji hitlerowskiej i r. 1944 jako pełnomocnik PKWi na woj. rzeszowskie bierze czynny i kierowniczy udział w przeprowadzaniu reformy rolnej, budowaniu i umacnianiu władzy ludowej w Polsce. Następnie i czasie szczególnie ostrej walki rozprawy z wrogiem klasowym pełni funkcje I sekr. KW PPR woj. lubelskiej.

Ostatnio tow. Konopka zajmował kierownicze stanowisko w prasie krajowej i występując w jej imieniu jako polski delegat na szereg międzynarodowych konferencji, m. in. na konferencji w sprawie wolności słowa w Genewie, skutecznie bronił interesów Polski Ludowej.

Pierwsze plenarne posiedzenie Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Gdańsku, powstałego na bazie połączenia Komitetów Wojewódzkich dwu partii robotniczych, wybrało tow. Konopkę na stanowisko sekretarza Komitetu Wojewódzkiego.

47-letni młodzieniec wstępuje do KZM, a w rok później, jako sekretarz Komitetu Dzielnicowego KZM „Wola” w Warszawie znajduje się w szeregach KPP.

Normalnym losem działacza rewolucyjnego jest praca i walka. To też życie tow. Konopki wypełnia zdecydowana walka z faszystem sanacyjnym w Polsce, walka o sprawę klasy robotniczej. Tow. Konopka pełni kolejno funkcje sekretarza Komitetu Okręgowego w Zagłębiu Dąbrow

Najwyższa nagroda za twórczą pracę 10-lecie tytułu Bohatera Pracy Socjalistycznej w ZSRR

MOSKWA. (PAP). W poniedziałek upłynęło 10 lat od dnia ustalenia przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR honorowego tytułu Bohatera Pracy Socjalistycznej. Ziota Gwiazda z sierpem i młotem oraz Order Lenina wręczane równocześnie z nadaniem tego honorowego tytułu, stały się symbolem najwyższej nagrody za zasługi w dziedzinie pokojowej twórczej pracy narodu radzieckiego.

Przez wprowadzenie tytułu Bohatera Pracy Socjalistycznej — pismo „Prawda” — władza radziecka uwieczniła codzienne bohaterstwo pracy pro-

stych, skromnych ludzi robotników, kolechożników i inteligencji oraz przyrównała je do najwyższych zasług państwowych i bojowych.

Tytuł Bohatera Pracy Socjalistycznej nadano tysiącom uczonych konstruktorów robotników, chłopów, którzy swymi wysiłkami przyczynili się do rozkwitu radzieckiej gospodarki narodowej oraz kultury i potęgi ZSRR. 125 kolejarzy radzieckich odznaczono w czasie ostatniej wojny za zasługi w dziedzinie zaopatrywania frontu zaszczytnym tytułem Bohatera Pracy Socjalistycznej. W

okresie minionej wojny tytuł ten nadano również najbliższym współpracownikom Stalina: Molotowowi, Berii, Mienkowowi, Mikołajowowi i Kaganowiczowi za działalność w dziedzinie mobilizacji sił narodu radzieckiego do walki z hitlerowskim najazdem. Za organizowanie gospodarki radzieckiej zaplecza dla potrzeb frontu. Zaszczytny ten tytuł Bohatera Pracy Socjalistycznej nadano m. in. 150 górnikom, 16 pracowników przemysłu naftowego oraz tysiącom kolechożników, którzy osiągnęli wysokie zbiory.

Plany zabudowania nowoczesnej Gdyni będą definitywnie sporządzone w roku 1949

Przed wojną Gdynia nie posiadała ustalonych i zatwierdzonych planów zagospodarowania miasta. W wyniku tego, według oceny fachowców architektów, w zabudowaniu miasta powstało wiele braków.

Opracowane już fragmenty planu zabudowy miasta wymagały przeprowadzenia poważnej korekty.

W pierwszym rzędzie należało wziąć pod uwagę nową rolę miasta, jako części składowej olbrzymiego skupiska ludnościowego, o milionowej liczbie mieszkańców, tzw. zespołu GD.

Nowego rozwiązania wymagała m. inn. sprawa komunikacji kolejowej i samochodowej między Gdynią, a Gdańskiem i w samym mieście. Przedwojenne plany nie uwzględniały m. inn. masowego budownictwa społecznego, jak szkół, domów dziecka, siedzib różnych organizacji społecznych, domów kultury itd. Nie brały one również pod uwagę znacznej rozbudowy dzielnic robotniczych, otoczonych zielenią i posiadających liczne gmachy o charakterze społecznym. Należało również w rozplanowaniu miasta uwzględnić do świadczenia z okresu wojny.

Prace nad nowym planem zabudowy Gdyni posunęły się znacznie naprzód w ostatnim kwartale br. Po opracowaniu przez Biuro Regionalne Planowania Przemysłowego planu zabudowy całego woj. gdańskiego, w tym i zespołu Gdańsk-Gdynia, można było przystąpić do skompletowania ostatecznego planu zabudowania Gdyni. Na wniosek Wydziału Technicznego Zarządu Miejskiego przeznaczono na ten cel sumy zaszczone przez ten Wydział na skutek nieobsadzenia 5 etatów. W ciągu roku uzyskano stąd ok. 850.000 zł.

W listopadzie Wydział Techniczny zlecił ostateczne opracowanie zabudowy poszczególnych dzielnic architektom: L. Dąbrowskiemu, W. Rakowskiemu, St. Koziczukowi i inż. architektowi krajoznawcy — Barbarze Kaszyckiej. Mają oni wykonać ostateczne plany do 1 kwietnia 1949 r.

Projekt ich przedyskutowano i ostatecznie zatwierdzono, po wprowadzeniu ewentualnych poprawek, dadzą ogólny plan zabudowy miasta. Należy zaznaczyć, że brak tego planu częściowo hamował rozwój budownictwa miejskiego.

M. inn. ostatecznie zostanie rozwiązana sprawa zabudowy pustego odcinka, olbrzymiego placu, położonego między ulicami Abrahama, 10 Lutego i ul. Śląską.

Na skutek wyniszczenia drzewo stanu Kamienna Góra utraciła swój pierwotny charakter parku naturalnego. Zasadniczy plan zagospodarowania Kamienną Górą, który powierzono do opracowania architektom Dąbrowskiemu i B. Kaszyckiej, przewiduje utworzenie tam wielkiego parku, opadającego skarpami nad morze i w kierunku śródmieścia.

Już obecnie wydział plantacji

gromadzi różne krzewy i drzewa do zalesienia przyszytego parku.

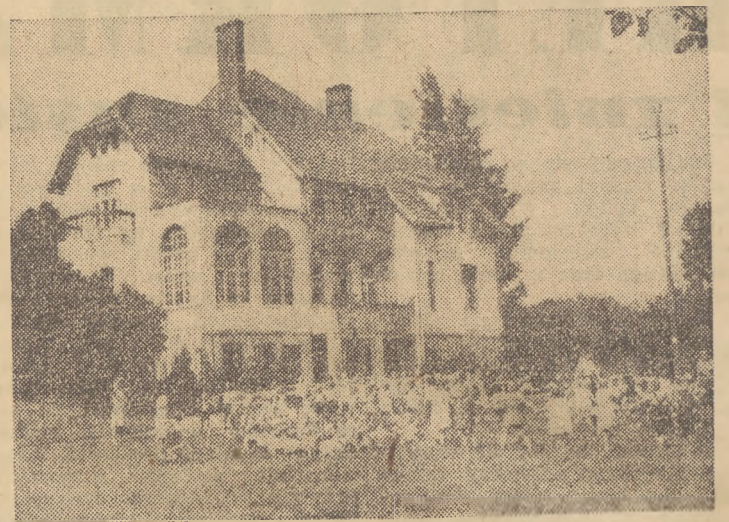
Opracowane plany ustala również miejsce dzielnic robotniczych, które będą budowane przez Zakłady Osiedli Robotniczych już w 1949 r. Nowe osiedla powstaną przede wszystkim na Wzgórzu Focha. Po opracowaniu planów zabudowy śródmieścia, architekci przystąpią na zlecenie

Zarządu Miejskiego do sporządzenia planów odległych dzielnic, jak Małego Kacka, Chylonii, Cisowej i innych.

Według zapowiedzi, 1949 r. ostatecznie ustali oblicze nowej, robotniczej Gdyni.

Plany zabudowy poszczególnych dzielnic, jak i rozwiązania linii komunikacyjnych omówimy osobno.

DOM DZIECKA W GOŚCICINIE

W Państwowej Fabryce Mebli w Gościcinie, jak o tym pisaliśmy przed kilkoma dniami, dba się nie tylko o najwyższe normy produkcyjne i jakość wykonywanej pracy. Robotnicy z Gościcinia korzystają ze zdobyczy socjalnych, które stały się udziałem świata pracy w państwie ludowym. Przy zakładach istnieje świetlica i wzorowo prowadzone przedszkole.

Na zdjęciu przedszkole w Gościcinie, w którym przebywają dzieci pracowników fabryki. Zapewniono im fachową opiekę i najlepsze warunki do przyjemnej nauki i zabawy.

Kupcy powinni nabywać karty rejestracyjne na rok 1949

Związek Zrzeszeń Kupieckich woj. Gdańskiego wzywa wszystkich kupców do natychmiastowego wykupienia kart rejestracyjnych na rok 1949.

Według posiadanych informacji duży odsetek kupców zwleka z wykupieniem kart rejestracyjnych do ostatnich dni grudnia.

Zwracamy uwagę, że tego rodzaju postępowanie może spowodować trudności w nabyciu tych kart, gdyż urzędy skarbowe, przeciężone pracą,

nie będą mogły załatwić wszystkich, masowo zgłaszających się interesantów.

Zw. Zrzeszeń Kupieckich ostrzega przed konsekwencjami za nie wykupienie kart do końca bieżącego miesiąca.

Tragiczny wypadek tramwajowy 8 osób ciężko rannych

27 bm. o godz. 17.30 w Oruni, w pobliżu Dworca kolejowego Biskupia Góra, nastąpiło zdarzenie tramwajowe dwóch wozów jadących w przeciwnych kierunkach.

8 osób spośród pasażerów odniosło ciężkie rany. 3-ch rannych odwieziono do Akademii Lekarskiej w Gdańsku, 5 do Szpitala Miejskiego. Oba tramwaje zostały poważnie uszkodzone.

Teatry

Państwowy Teatr „Wybrzeże” w Gdyni, Pl. Grunwaldzki. Środa 28 bm. o godz. 19.30 — „Pan Jowialski” A. Fredry.

Państw. Teatr. „Wybrzeże” w Sopocie, ul. Rokossowskiego 39/41. Środa 28. bm. o godz. 19.30 — „Klub Kawalerów” Baluckiego.

Kina

Gdynia — „Warszawa” — Zagubione dni.

Gdynia — „Atlantyk” — Krakatit.

Gdynia — „Fala” — Dwulicowa kobieta — dowz. od lat 18.

Gdynia — „Promień” — Pościg — dozw. od lat 12.

Gdynia — „Goplana” — Siostra lokaja.

Sopot — „Bałtyk” — Melodia serca.

Sopot — „Polonia” — Dzień zwycięskiego kraju — dowz. dla młodz.

Oliwa — „Polonia” — Triumf Dr. O'Connora — dowz. od lat 14.

Gdańsk — „Światowid” — Ostatnia noc.

Wrzeszcz — „Capitol” — Casablanca, niedozwol. dla młodzieży.

Wrzeszcz — „Bajka” — Człowiek z karabinem — dowz. od lat 14.

Koszęllin — „Polonia” — Przygoda na wakacjach, dowz. dla młodz.

Blądogard — „Bałtyk” — Mr. Smith jedzie do Waszyngtonu, dowz. dla młodz.

Starogard — „Polonia” — W cieniu podejrzana, od lat 18.

Kościerzyna — „Bałtyk” — Osiąg XXVII, od lat 14.

Kartuzy — „Kaszub” — Myszy i ludzie, od lat 18.

Puck — „Mewa” — Curle Skłodowska, od lat 14.

Nowy Staw — „Tęcza” — Wieczna Ewa, od lat 15.

Stupsk — „Polonia” — Wesoły sublokator — dowz. od lat 14.

Lębork — „Fregata” — Zakazane piosenki — dowz. od lat 14.

Wielherowo — „Świt” — Przeczucie, od lat 14.

Tczew — „Wisła” — Wilki Morskie, — dowz. od lat 14.

Radio

PROGRAM ROZGŁOŚNI GDAŃSKIEJ na środek 29. grudnia 1948 r. na fali 1079 m.

6.10 — Dziennik poranny, 6.30 — Muzyka poranna, 7.20 — Przegląd prasy stołecznej, 7.25 — Poranna mowa kulturalna, 8.00 — Poradnik gospodarstwa domowego, 9.15 — Informacje ogólnopolskie, 9.20 — Skrzynka PCK, 12.04 — Wiadomości południowe, 12.20 — Muzyka rozrywkowa, 14.30—14.40 — Przegląd wydarzeń minionego tygodnia, 14.40—15.10 — Koncert słynnych solistów, 15.10—15.20 — Słuchamy radia w wiejskiej świetlicy — pogad., 15.20—15.30 — Informacje miejscowe, 15.30 — „Mały czyściciel butów”, słuchawisko, 16.00 — Dziennik popołudniowy, 16.45 — „Gramy w szachy” pog., 17.00 — Melodie operetkowe, 17.45 — Pogadanka naukowa, 17.50 — „Nadciśnienie tętnicze” pog. z cyklu „Gawędy lekarskie”, 18.15 — Muzyka starożytności, 18.35 — „Dzieje jednego strajku” wspomn. Wandy Wasilewskiej, 19.00 — Audycja specjalna dla wojska, 20.00 — Dziennik wieczorny, 21.00 — Audycja Chopinowska, 21.40 — fragmenty z poezji Juliana Tuwima, 22.00 — Muzyka taneczna, 22.45 — Codzienny przegląd wydarzeń — lok., 23.00 — Ostatnie wiadomości, 23.10 — Muzyka taneczna.

Członkowie PZPR

wypowiadają walkę pijaństwu

Koła fabryczne PZPR w Gdyni przystępują obecnie do wzmocnionej walki z pijaństwem wśród robotników i pracowników.

Sprawę walki z pijaństwem omówili ostatnio szeroko członkowie koła przy Państwowej Przetwórnicy Rybnej w Chylonii. Paru osobom, nadużywającym alkoholu udzielono nagany.

DARY NA RTPD

Do RTPD wpłynęły daty indywidualne — ob. Girtlerowa wpl. 500 zł. ob. L. Kwiatkowska 500 zł. ob.

Radioodbiornik dla ociemniałych

W dzień wigilijny przedstawiciel Zarządu Okręgowego Społecznego Komitetu Radiofonizacji Kraju ob. Dończyk przekazał jeden aparat radiowy Zakładowi dla Ociemniałych we Wrzeszczu przy ul. Morskiej. We wrzeszczających słowach Ociemniałych złożyli podziękowanie SKRK i Polskiemu Radiu za hojny dar, który umożliwi im najlepszą rozrywkę.

Cz. Pieńkowska 500 zł. ob. J. Firkończ 500 zł. ob. M. Łukaszewska 500 zł. ob. Cz. Obudwicz 500 zł. ob. I. Jedrysiakowa 200 zł. ob. St. Błażowski 500 zł. ob. Kozłowski 200 zł. ob. E. Tymiańska 200 zł. ob. J. Stachowicz 200 zł. ob. Kwiatkowski 100 zł. ob. Tyszkowa 100 zł. ob. Kurowska 100 zł.

Pracown. Zakładu Ubezpie. Społecznych Oddział w Gdańsku, zamiast daru na Kongres Zjednoczeniowy złożyli 50 000 zł. do dyspozycji RTPD.

Dział Rolnictwa i Reform Rolnych prześłał 5 000 zł. dla dzieci RTPD.

Ułatwiony zakup rowerów dla świata pracy

Detaliczny sklep „Motozbyt” we Wrzeszczu

Największą bolączką świata pracy Wybrzeża są trudności komunikacyjne, które często powodują spóźnione przybycie do pracy i tym samym nieproduktywną stratę cennego czasu. Dużo robotników i urzędników chętnie pragnęłoby korzystać z niezależnego środka lokomocji — własnego roweru. Dotychczas jednak sprawa nabycia roweru sprawiała dużo kłopotu. Przy zakupie roweru na kredyt należało przedłożyć szereg zaświadczeń pracodawcy, Rady Zakładowej, złożyć poręczenie i weksle. Spowodowało to zniechęcenie się nabywców, co z kolei pociągnęło za sobą spadek obrotów „Motozbytu” w tym dziale sprzedaży. W ciągu ubiegłych 4 miesięcy sprzedano zaledwie 1009 sztuk rowerów.

Rower polski nie jest drogi. Przemysł kraj. produkuje obecnie już bardzo poważne ilości o jakości, nie ustępującej wyrobom przedwojennym. Polski przemysł gumowy dostarcza doskonałe gumy, które są cenniejsze przez cyklistów. Najlepszym dowodem wysokiej jakości polskich rowerów jest poważny eksport, który konkuruje skutecznie z produkcją amerykańską na rynkach Ameryki Centralnej i Południowej.

ROWERY NA RATY

Detaliczna cena rowerów wynosi obecnie od 13.200 zł. do 14.000 zł. a co najważniejsze „Motozbyt” sprzedaje je na korzystne spłaty. Przy wpłacie 3.200 zł. za rower męski i 4.000 zł. za rower damski resztę spłaca się w pięciu ratach miesięcznych po 2.000 zł. Od niedawna formalności sprzedaży kredytowej są znacznie uproszczone. Przy podpisaniu umowy wystarcza złożenie weksli, zaopra-

trzonych w podpisy dwóch żyrantów i zaświadczeń pracodawcy, że pobory kupującego nie są obciążone żadnymi większymi potrąceniami czy zajęciami przez komornika sądowego.

Celem uproszczenia manipulacji pożądaną jest, aby grupy pracownicze czy załogi fabryk przeprowadzały zakup zbiorowy. Jesteśmy przekonani, że plan „Motozbytu”, który przewiduje w nowym roku sprzedaż 500 rowerów miesięcznie w woj. gdańskim zostanie z poważną nadwyżką wykonany i dzięki tym ułatwieniom, rower odzyska swoją przedwojenną popularność. W najbliższym czasie we Wrzeszczu przy ul. Grunwaldzkiej „Motozbyt” otwiera specjalny salon wystawowy i sklep sprządaży detalicznej wyrobów Zjednoczenia Przemysłu Motoryzacyjnego.

POLSKI MOTOCYKL SHL

Dla osób, którzy regularnie muszą przebywać w terenach, pozbawionych dogodnej komunikacji, gdański oddział „Motozbytu” posiada na składzie większą ilość nowych motocykli krajowych SHL z silnikami dwutaktowymi 125 cm. kub. o bardzo mocnej i trwałej konstrukcji. Motocykle te cieszą się uznaniem wśród inspektorów ubezpieczeniowych, inżynierów w świetlicach i innych, kontrolerów itd., są jednak dla prywatnej kieszonki człowieka pracy niezbyt dostępne, gdyż cena ich wynosi 96.000 zł. i nawet przy sprzedaży na raty jeszcze nie wielu pracowników będzie mogło kupić sobie motocykl SHL. Natomiast instytucje, wysyłające w teren swoich pracowników, wyposażając ich w motocykle

znacznie zwiększą wydajność pracy personelu terenowego i zmniejszą koszty przejazdu i diety.

Motocykle SHL mają również znaczenie dla rozwoju systematycznego szkolenia młodzieży i wychowania narybku sportowców motocyklowych. Jesteśmy przekonani, że instytucje, nabywające nowe 125-ki zmniejszą znacznie swoje wydatki na konserwację przestarzałych środków lokomocji.

(w).

PORADY PRAWNE

OB. MARIA DROŚ.

W sprawie uzyskania ewentualnej renty po zaginionym mężu na leży wniosek do Sądu Grodzkiego o uznanie go za zmarłego. Postępowanie przed Sądem jest bezpłatne. Po uzyskaniu postanowienia sądu stwierdzającego, że mąż Wasz zaginął w związku z działaniami wojennymi, należy wystąpić do Wydziału Wojskowego przy Starostwie, który sprawę rozpatrzy. Pomocy w załatwieniu tej sprawy udzielił Wam Związek Inwalidów Wojennych.

POWSZECHNA SPÓŁDZIELNIA SPOŻYWCÓW W KARTUŻACH
Ustawa reguluje wysokość czynszu dzierżawnego tylko odnośnie lokali objętych przymusową gospodarką. Jeżeli przedmiotem dzierżawy są lokale objęte przymusową gospodarką (a nie wyłącznie), to wysokość czynszu nie reguluje umowa, lecz ustawa, która przewiduje stawki czynszu dla osób placących podatek od obrotu i m. inn. przewiduje ulgi dla spółdzielni.

I. P. — GDAŃSK—WRZESZCZ
Należy uzyskać w Zarządzie Miasta zaświadczenie o stanie majątkowym (świadectwo ubóstwa), po uzyskaniu takiego zaświadczenia wniesie prośbę do Sądu Okręgowego

go w Gdańsku o przyznanie prawa ubogich i wyznaczenie adwokata z urzędu, celem przeprowadzenia sprawy.

W Waszym wypadku możecie uzyskać rozwód, gdyż wyjazd me za granicę bez prawa powrotu i bez najmniejszego zainteresowania się losom żony i dziecka należy uznać za opuszczenie, które

Śladem naszych listów

STAŁY CZYTELNIK K. J.

W odpowiedzi na list z dnia 16.11 p. t. „Usprawnić komunikację z Kartuz do Gdyni”, DOKP za wiadomiami, że poruszone w nim za gadnienia są już badane przez dyrekcyjnych kontrolerów biegu pociągów.

OB. HENRYK BORTKIEWICZ.
W związku z naszym pismem, skierowanym do Ministerstwa Obrony Narodowej w Waszej sprawie, otrzymaliśmy obecnie odpowiedź, z której wynika, że przyznany Wam został fundusz w kwotę 240.000 zł. na pokrycie całkowitych kosztów leczenia, a ponadto wózek inwalidzki. Niezależnie od tego otrzymacie — po wypisaniu z Akademii Lekarskiej — skierowanie do Zakładu Inwalidów

spowodowało całkowite rozbieżności małżeńskie i daje pełną podstawę do uzyskania rozwodu. Dla nieobecnego męża sąd ustanowi kuratora.

OB. WNUK, ELBLĄG.

Należy zwrócić się do miejscowego koła ZZK, które zbada, kto ponosi winę za uszczerpek Waszych praw.

ODPOWIEDZI REDAKCJI

Wojennych w Lęborku, gdzie będziecie mieli możliwość nauczania się odpowiedniego zawodu.

TOW. W. P. DZIERZGON.

Za przysłaną nam z Dzierżonia korespondencję dziękujemy, niestety, że względu na dezaktualizację materiału nie możemy jej zamieścić. Prosimy jednak o utrzymanie z nami stałego kontaktu. Przy okazji pobytu na terenie korespondenta w Dzierżgoniu, zjawi się on u Was w urzędzie. Równocześnie prosimy Was o przybycie do naszej redakcji — (Dział Terenowy) — gdy będziecie w Gdańsku.

W święta nie tylko odpoczywano

Okres świąteczny przyniósł zastępną odpocznik ludzkiej pracy, odwrócił ich uwagę od spraw zawodowych, absorbujących zwykłe bez reszty i umożliwił spędzenie czasu w sposób jak najbardziej przyjemny — według różnorodnych zresztą, upodobań.

Nie wszyscy jednak odpoczywali. Pisaliśmy już w świątecznym numerze o tych, dla których wieczór wigilijny był jednym ze zwykłych wieczorów, nakreślonych przez obowiązek. W powierzonych im opiece dziedzinach praca nie mogła ulec przerwie, gdyż odbiłoby się to ujemnie na interesie społecznym.

Tak samo w święta odpocznik nie był dostępny dla wszystkich. Straż pożarna nie mogła liczyć na szczęśliwy zbieg okoliczności eliminujący pożary z repertuaru świątecznego. Milicja nie mogła wierzyć w wypocznik świata przestępczego, środki komunikacyjne musiały być czynne. Przykładów tych można by wiele cytować.

Nasz fotoreporter wykonał kilka zdjęć ludzi, którzy pracowali w święta. Zdjęcia te publikujemy. Nie są to bohaterzy pracy. Ludzie ci po prostu wykonali swój obowiązek.

Na pierwszym zdjęciu duży ruch na stacji w Gdyni ob. Puskina — przewodnik pracy Polskich Kolei Państwowych.

Na drugim zdjęciu strażak z Miejskiej Straży Zawodowej w Gdyni — ob. Stanisław Szymański, który pełni służbę bez przerwy 24 godziny.

Na trzecim zdjęciu widzimy sfofery trolejbusu, kursującego na trasie Gdynia — Chylonia, ob. Bolesława Okulowicza.

Na czwartym zdjęciu — dyżurny M. O. I. Komisariatu w Gdyni ob. Truchniak.

Jak robotnicza Warszawa występowała w obronie przedstawicieli ZSRR

wspomnienia uczestnika wielkich demonstracji w roku 1918

Polska klasa robotnicza, wychowana przez SDKP i L w duchu solidarności międzynarodowej oraz w duchu solidarności z proletariatem Rosji, natychmiast po przewrocie listopadowym 1917 r. całym sercem stanęła po stronie rewolucji, po stronie Związku Radzieckiego.

Polska burżuazja i obszarnictwo od pierwszej chwili dościsła do władzy prowadził, przy czynnej pomocy prawicy PPS, kampanię oszczerstw i szcucia przeciw Republice Radzieckiej, chcąc doprowadzić do maksymalnego zaostrzenia stosunków między Polską a ZSRR. Temu celowi miało służyć zamordowanie w końcu 1918 r. Delegacji Radzieckiego Czerwonego Krzyża.

Jak na tę prowokację burżuazji zareagował proletariats Warszawy, mówią wspomnienia działacza robotniczego, tow. Lucjana Marka.

Delegacja Radzieckiego Czerwonego Krzyża z b. działaczem SDKP i L, Bronisławem Wesołowskim na czele, przybyła do Warszawy, by zorganizować repatriację jeńców rosyjskich, wracających z Niemiec przez Polskę do Rosji.

Piłsudski, nie bacząc na oficjalny charakter tej delegacji, stawia straż przed jej drzwiami w hotelu Brühlowskim w Warszawie, następnie wydaje rozkaz aresztowania, co nastąpiło 20 grudnia 1918 r.

Na wiadomość o tym w robotniczej Warszawie zawrzało.

Na niedzielę 29 grudnia 1918 r. Komitet Warszawski KPRP, powołając z połączenia SDKP i L z PPS-Lewicą, zwołał wiec na Placu Saskim, by zaprotestować przeciw tej prowokacji Piłsudskiego.

Wchodzę na Plac Saski od strony Wierzbowej. Zewsząd nadciągają demonstracje dzielnicowe z czerwonymi sztandarami i transparentami. W krótko nie tylko obszerne Plac Saski jest zajęty, lecz również boczne ulice zajęte są przez demonstrantów.

Na stopniach cerkwi, stojącej wówczas na Placu Saskim, ustawiają się sztandary. Tu również znajdowała się główna mównica.

Hotel Brühlowski, gdzie przebywała delegacja radziecka, znajduje się w pobliżu Placu Saskiego. Pada hasło, by demonstracja udała się pod hotel i aby wyłoniła na wiecu delegacja wyraziła przedstawicielom radzieckim swoje oburzenie z powodu zaarrestowania oraz przekazała im sympatię robotników Warszawy dla rewolucji rosyjskiej.

Demonstranci pod czerwonymi sztandarami ustawiają się czołem do ulicy Wierzbowej. Maszerujemy zdecydowanie i bojowo. U wylotu ulicy Wierzbowej i Niecałej stoi podwójny kordon policji konnej. Demonstracja skręca w ulicę Niecałą. Jeszcze pięć minut i będziemy pod hotelem.

Nagle od strony Ogrodu Saskiego rozlega się salwa z karabinu maszynowego. Tłum drgnął i przystanął. Po chwili demonstracja rusza naprzód.

W tej samej chwili rozpoczyna się gęsta strzelanina od strony Ogrodu Saskiego, gdzie, jak się później okazało, znajdowali się legionisi Piłsudskiego. Z tyłu strzela policja konna, z balkonów strzelają krycy szpicle.

Powstaje straszny popłoch. Organizatorzy próbują jeszcze utrzymać porządek, ale salwy robią swoje. Ulica jest oczyszczona. Po środku niej z czerwonym sztandarem stoi chorągiew. Znowu salwa. Chorągiew pada. Na ulicy zabici i ranni.

Tak Piłsudski i jego klika rozprawili się z robotnikami stolicy.

Po trzech dniach odbył się demonstracyjny pogrzeb poległych z udziałem całej robotniczej Warszawy.

Na oznaczoną godzinę nieprzebrane tłumy z wieńcami, transparentami i czerwonymi sztandarami zebrały się na ulicy Oczki (kaplica prosekcyjna) i na przyległych ulicach. Pogrzeb przeszedł z krawca na krawiec Warszawy, gdyż zabici zostali pochowani na proletariackim Bródnie.

Nastroj wśród robotników był tak bojowy, że policja nie śmiała pokazać się na trasie pogrzebu.

Porządek na pogrzebie, w którym brało udział ponad sto tysięcy robotników, utrzymywała straż robotnicza. Przez całą drogę nieustannie śpiewano pieśni rewolucyjne i wznoszono okrzyki. Nawet po ukończonym pogrzebie tłumy wracały do domu w szyku bojowym i z pieśnią na ustach.

Po pewnym czasie prasa nielegalna powiadomiła, że cała radziecka delegacja Czerwonego Krzyża została na rozkaz Piłsudskiego wywieziona i w lasach, już pod samą granicą radziecką — wymordowana.

L. Marek.

HALKA NA SCENIE STUDIUM OPEROWEGO w Leningradzie

Leningrad, w grudniu.

PREMIERA „Halki”, która odbyła się niedawno w Leningradzie, wywołała ogromne zainteresowanie ludności. Wszystkie miejsca wielkiej sali Studium Operowego im. Karsakowa były zajęte.

Ci, którzy znali „Halkę” jeszcze w czasach przedrewolucyjnych, stwierdzają, że opera jest dziś znacznie bardziej interesująca i wyrazista. Dawniej piękno jej widziano we wspaniałych ariach Halki i Jontka, wspanianie których powierzono najlepszym solistom. Z uszczerbkiem dla całości muzycznej i bogatej akcji, niedbale przekreślono treść dziesiątek stron, jeśli nie były one bezpośrednio związane z głównymi bohaterami akcji.

Dzisiaj jednak całe bogactwo muzyczne najlepszego utworu wielkiego kompozytora polskiego odtworzono w całości. Silniej zarysowuje się dramatyczność treści, mocniej zaakcentowane są motywy ludowe. Po raz pierwszy opera zabrzmiała tak, jak ją napisał Stanisław Moniuszko.

Studium Operowe Leningradzkiego Konserwatorium istnieje ponad 25 lat. Jeszcze w 1928 roku na międzynarodowych uroczystościach mozartowskich w Salzburgu, zasłużyło ono na wysoką ocenę i powodzenie młodego zespołu radzieckiego zamknięto zupełnie sławę pierwszorzędnej zespołu opery wiedeńskiej.

Pracą Studium kierują profesorowie konserwatorium. Wśród nich wybijają się zasłużona działaczka sztuki Zofia Masłowska. Tej utalentowanej reżyserce przypada w udziale zasługa unowocześnionej inscenizacji opery „Halka”.

STARANIE zapoznanie się i wnikanie w ducha epoki historycznej w oparciu o źródła historyczne oraz osobiste wrażenia z podróży po Polsce pomogły Zofii Masłowskiej wczuć się głęboko w ideę utworu i odtworzyć jego istotne wartości artystyczne. Stary przekład, na podstawie którego wystawiono „Halkę” w Rosji carskiej, był niedokładny i odbiegł daleko od myśli przewodniej kompozytora.

Na wniosek reżysera, najstarszy radziecki tłumacz operowy Sergiej Lewik opracował na nowo tekst, który jest dziś wierny z oryginałem. Silniej zaakcentowany jest konflikt społeczny, w nowej perspektywie przedstawione są stosunki wzajemne między obszarnikami i chłopami pańszczyźnianymi. Gwałtowniej sze akcenty wzbudzenia i zemsty brzmią w pieśniach Halki.

Operę dyryguje aspirant konserwatorium Awet Apkarianc. „Halka” jest jego pierwszym samodzielnie dziełem w dziedzinie opery. Przed przystąpieniem do pracy nad „Halką” zapoznał się on szczegółowo z biografiami Stanisława Moniuszki, z oceną

poprzednich przedstawień jego utworów w Warszawie i w Petersburgu.

W starych recenzjach pierwszych przedstawień „Halki” w Petersburgu Awet Apkarianc spotkał się ze zdaniem, że opera ma charakter pesymistyczny. Gdy wczytał się jednak w pozłotki karty partytury, doszedł do zupełnie odmiennych wniosków. Tak, „Halka” jest naprawdę nieśczęśliwa, jej życie zbieszczeszczono i rozbita, ale także wspaniałym jest świat chłopów, wśród których rodzą się tak ofiarne jednostki jak Jontek.

W ten sposób znalazł on klucz, przy pomocy którego udało mu się odtworzyć prawdziwą myśl przewodnią opery. Chór ludowy znalazł w nowej wersji przedstawienia właściwe miejsce. Wszystkie jego pieśni przepojone są duchem protestu przeciw ciemnemu-obszarnikom. Silnie podkreślone są w muzyce motywy ludowe.

Dysponując szerokim zespołem wykonawców spośród studentów i aspirantów konserwatorium, Studium przygotowało

PREWENTORIUM W DZIERŻĄNIU

Chłopcy z prewentorium w Dzierżąniu słuchają chętnie 15-minutowej pogadanki o higienie

„Halke” jak zresztą i wszystkie inne opery w trzech, a nawet czterech odsadach.

Rolę Halki objęła aspirantka Leonida Borysowa. Głębokie wykształcenie ogólne i muzyczne po mogły jej w odtworzeniu, tchnącej życiem, postaci nieszczęśliwej Halki, postaci tak bardzo oddalonej od naszych dni. Dobrze również opanowała rolę Halki Fajetewa i Jaszynnikowa.

Arię Jontka śpiewa czterech znakomitych tenorów. Pierwszy to artysta Włodzimierz Iwanowski, posiadający nie tylko wspaniały głos, ale też niezmiernie ujmującą powierzchowność oraz żywy temperament. Podczas premiery osiągnął tak ogromny sukces piękną arię 4-go aktu, że wbrew wszelkim tradycjom Rosyjskiego Teatru Operowego i po raz pierwszy od czasu istnienia Studium bisowano arię. Znajdująca się pod silnym wrażeniem i ogromnie wzruszona pięknem muzyki i mistrzowskim wykonaniem, publiczność klaskała tak długo, dopóki dyrygent nie dał

znaku, że spełni życzenie słuchaczy i aria będzie powtórzona.

Doskonały jest również drugi wykonawca roli Jontka Anatol Szatalin.

Artystyczną stroną przedstawienia zajął się jeden z najlepszych artystów teatralnych Leningradu Michał Małobrodzki. Przy opracowaniu szkiców kostiumowych przebywał on w Muzeum Etnograficznym Ermitażu i poczynił mnóstwo rysunków. W jego prywatnej bibliotece znajdują się starannie przechowywane albumy z rysunkami Jana Matejki. Stąd też zaczerpnął on mnóstwo charakterystycznych szczegółów dla odtworzenia możliwie najwierniej postaci górali i obszarników w dawnej Polsce.

„Halka” wchodził dzisiaj w stały repertuar Studium Operowego. Drugie i trzecie przedstawienie odbyło się przy wyprzedanej sali. Sala mieszcząca 2 tys. osób za każdym razem jest przepelniona. Mieszkańców Leningradu przyciąga tutaj świeżość przedstawień w połączeniu z wysoką kulturą muzyczną i czarującą młodością wykonawców.

D. Bystrow.

„Miraculum”

KREMY I OLEJKI — SZAMPONY
PUDRY — KREDKI DO WARG
KOSMETYKI SPECYFICZNE
ZASYPKA DLA DZIECI
PASTA I PROSZEK DO ZĘBÓW
WODA KOŁOŃSKA

Sprzedaż hurtowa: **ODDZIAŁY I PODODDZIAŁY
CENTRALI HANDLOWEJ PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO**

OGŁOSZENIA

Zarząd Miejski w Gdańsku Wydział Administracyjny wzywa wszystkie osoby wzgl. firmy, mające siedzibę w Gdańsku, posiadające niezrealizowane roszczenia w stosunku do niemieckich osób fizycznych i prawnych, oraz władz b. Rzeszy Niemieckiej, a które dotychczas z jakichkolwiek powodów tego nie uczyniły, aby zarejestrowały te pretensje w Zarządzie Miejskim w Gdańsku — pokój nr. 15. Rejestracja ma na celu stworzenie podstaw do realizacji wymienionych roszczeń.

Zgłoszeniu podlegają następujące pretensje:

- o niewykonane zobowiązania umowne,
- z tytułu udziału majątkowego polskiego w niemieckich przedsiębiorstwach przemysłowo-handlowych,
- z tytułu znajdującego się w Niemczech majątku nieruchomego polskiego,
- z tytułu rozrachunku, wkładów i rachunków bieżących obywateli polskich w bankach niemieckich w Niemczech,
- z tytułu niemieckich akcji obligacji papierów wartościowych, weksli, depozytów i wszelkiego rodzaju walorów,
- z tytułu zajęcia depozytów i otwarcie safesów w bankach zagranicznych kontrolowanych przez władze okupacyjne niemieckie,
- z dziedziny asekuracji i inne.

Do wniosku winny być dołączone dowody w odpisie, które będą poświadczone przez Zarząd Miejski po okazaniu oryginału. Nadmieniam, że pretensje w stosunku do osób lub firm, mających swą siedzibę na terenie Austrii, winny być również zgłoszone.

Placówka rejestracyjna dysponuje formularzami rejestracyjnymi i udziela wszelkich dodatkowych informacji. Rejestracja jest bezpłatna. Termin składania wniosków upływa z dniem 15 stycznia 1949 r.

ZARZĄD MIEJSKI W GDAŃSKU
2732/k

Ogłaszajcie się w
»GŁOSIE
WYBRZEŻA«

CENNIK OGŁOSZEŃ

w dzienniku „GŁOS WYBRZEŻA”

Wielkość ogłoszeń	Za tekstem	W tekście	Nekatalogi za tekstem	Drobne
od 1 do 100mm	140	280	110	
„ 101 „ 200mm	170	340	140	50
„ 201 „ 300mm	210	420	180	
powyżej 300mm	260	520	230	

Ogłoszenia tabelaryczne, bilanse i kombinowane o 100% drożej.
Ogłoszenia w numerach niedzielnych i świątecznych o 50% drożej.
Ogłoszenia w numerach specjalnych i okolicznościowych 100% drożej.
Od cen powyższych żadnego rabatu nie udziela się. Ogłoszenia drukuje się w miarę wolnego miejsca i za terminowy druk ogłoszeń nie bierze się odpowiedzialności.

GDAŃSKI URZĄD ZATRUDNIENIA
z siedzibą w Gdyni

podaje do wiadomości, że w związku z ukończeniem remontu budynku, Oddział Urzędu Zatrudnienia w Gdańsku, przyjmuje interesantów od dnia 27 grudnia 1948 r. ponownie w Gdańsku-Wrzeszczu, ul. Konarskiego nr. 1, nr. tel. 42119 i 41372.

Naczelnik Urzędu
(M. Kozłowski)

2731/k

GŁOS SPORTOWY

Sekrety Klubów Sportowych Wybrzeża

Kłopoty KS „Włóknarz”

KS „WŁÓKNIARZ” NIE MA SALI DO TRENINGÓW

Ogólna bolączką wszystkich klubów sportowych Wybrzeża jest brak odpowiednich sal i boisk sportowych, bez których nie do pomyślenia są stałe treningi. Poszczególne kluby urządziły się w ten sposób, że na zmianę ćwiczą w kilku ośrodkach, co jednak ze względu na ciasnotę i niesystematyczność sprawę nie daje efektu jeśli chodzi o osiągnięcie dobrych rezultatów w poszczególnych dziedzinach sportu. Ten stan rzeczy odbija się ujemnie na rozwoju wielu klubów, które popadły częściowo w stan marazmu.

Klasycznym przykładem klubu borykającego się z tymi trudnościami jest KS „Włóknarz” w Oliwie. Ma on specyficzne trudności.

ZE ŚWIETLICY - MAGAZYN

Pracownicy Fabryki włókienniczej w Oliwie, przy której powstał omawiany klub sportowy cieszyli się, że posia-

W kilku wierszach

Norwegia zremisowała w Aleksandrii z Egiptem w między państwowym meczu piłki nożnej.

W turnieju tenisowym w Monte Carlo mają wziąć udział: Gonzales, Drobny, Asboth, Bernard i Destremieu. Jak na turniej na Riwerze obsada naprawdę pierwszorzędna!

Bukareszteńska drużyna Dynamo pokonała w Tiranie miejscowego Partyzanta 2:0.

Koszykarze Pragi pokonali reprezentację Antwerpii w stosunku 68:20 (39:10).

Piłkarze szwedzcy są w dalszym ciągu przedmiotem zakupów różnych klubów europejskich. Ostatnio włoski klub Juventus usiłował „kupić” Bertil Nordhala i Gunnara Nordhala ofiarowując im premie jednorazowe w wys. 105.000 koron szwedzkich i gażę miesięczną po 1.200 koron.

Kanadę reprezentować będzie w mistrzostwach hokejowych świata drużyna Sudbury Wolves, trenująca obecnie intensywnie pod okiem Maxa Silvermana.

dają świetlicę. Złazsca Zarząd Klubu liczył, że będzie miał dogodny lokal na treningi. Radość ich jednak trwała krótko, bowiem świetlica została zamieniona na magazyn.

W tych warunkach — mówi prezes klubu ob. Wacław Zbioreczyk — nie mogliśmy prowadzić treningów siatkówki i koszykówki, oraz Sekcji Lekkoatletycznej, która dotąd nie wyszła ze stadium organizacji, nie pracowali również: sekcja Gier Sportowych i Gimnastyczna. Mamy około 100 czynnych zawodników, a jest jeszcze wielu chętnych z pracowników naszej fabryki, którzy by chcieli uprawiać sport, lecz usiłowania ich roz-

bijają się o przeszkody natury technicznej — brak sali.

NOWY ZARZĄD BĘDZIE MIAŁ POLE DO POPISU

Dotychczasowy Zarząd Klubu z różnych przyczyn nie był w stanie pobudzić do życia istniejących sekcji. Można powiedzieć że nie zdał egzaminu, jeśli chodzi o organizację i sprawność. Typowym tego przykładem były rozgrywki drużyny piłki nożnej. Kierownik sportowy zawiódł zupełnie, gdyż wskutek niedopełnienia formalności wymaganych przez władze sportowe, spotkania drużyny piłki nożnej zakończyły się walcowerami.

Obecnie zostało wyznaczone

na pierwszą niedzielę po Nowym Roku walne zebranie członków klubu, na którym odbędą się wybory nowego zarządu. Nowy zarząd będzie miał wiele pracy, nagromadziło się bowiem dużo zaległości.

Ostatnio powstał projekt kupna baru, który będzie mógł służyć jako sala gimnastyczna, przy niej zostanie zbudowane boisko. Koszt baru wyniesie ok. 200.000 zł. Centralne Władze Włókiennicze w Łodzi przyrzekły sfinansować ten projekt. Zanim się to jednak zrealizuje kierownictwo Zakładu Włókienniczego w Oliwie niewątpliwie przyjdzie z pomocą swemu klubowi rezygnując z magazynu urządzonego kosztem świetlicy. (Ł)

Finlandia przygotowuje się do Igrzysk Olimpijskich

W ostatnim (409) numerze „Przeglądu Sportowego” znajduje się artykuł K. Gryżewskiego o przygotowaniach Finlandii do Igrzysk Olimpijskich w 1952 r., który ze skrótami, przedrukujemy.

Pozostaje jeszcze trzy i pół roku do XV Igrzysk Olimpijskich w 1952 r. w Helsinkach — a już Fiński Komitet Olimpijski zabrał się do pracy. W tej chwili opracowano bardzo starannie broszurkę, reklamującą Igrzyska w Helsinkach. Jest to dobra zapowiedź, iż Finowie dołożą wszelkich starań, aby następna Olimpiada była wzorowo zorganizowana, zresztą sami w tej broszurce do tego zobowiązują się i jesteśmy pewni, że naród tak wysportowany potrafi zdać egzamin. Mamy nadzieję, że Helsinki organizacyjnie pozostawia w tyle o kilka długości Londyn.

Następnie omawia red. Gryżewski kolejno poszczególne rozdziały interesujące broszurki, zawierające wiele konkretnych danych w związku z organizacją Igrzysk Olimpijskich.

Pierwszy rozdział poświęcony jest organizatorowi XV-ych Igrzysk — prezesowi Fińskiego Komitetu Olimpijskiego, Erikowi Frencklowi.

Drugi rozdział poświęcony jest stadionowi olimpijskiemu i ten najbardziej nas interesuje. Stadion ten znajduje się zaledwie o 20 minut drogi pieszej od centrum miasta. Widząc go zresztą zdaleka, gdyż jego ozdoba jest 73-metrowa wieża. Stadion ten był przygotowany na Igrzyska, które miały się odbyć w Finlandii w

1940 r. Został on wówczas powiększony — tak, że może pomieścić 70.000 widzów. Stadion został wybudowany nie tylko dzięki znacznym subsydiom Rządu i miasta, ale również dzięki wielkiej ofiarności ludności fińskiej, która w miarę swych możliwości starała się uczestniczyć w budowie placówki sportowej. Kamień węgielny został założony w 1936 r. — dziś stadion stał się sanktuarium narodu fińskiego.

Stadion pływacki jest zaledwie 300 m odległy od stadionu głównego. Pływalnia posiada 8 torów, długości 50 m. Trybuna mogą pomieścić 5.000 widzów, ale zostaną powiększone tak, że 10.000 ludzi będzie mogło z łatwością przysiąść się zawodom olimpijskim!

Stadion kolarski znajdujący się w północnej części miasta w Käpyla, zbudowany został w 1940 r. Posiada on 400 m biegnie betonowa, odpowiadająca wymaganiom międzynarodowym. Bieżnia oścza boisko futbolowe. Trybuna dla widzów mieści 6.000 osób, ale zostanie powiększone do pojemności 10.000 widzów.

Wielka hala przeznaczona dla wystaw i targów znajduje się w obrębie stadionu. W niej odbędzie się turniej bokserski, podnoszenie ciężarów, zapasy i gimnastyka. Hala pomieści 8.000 widzów. O tym, że jest ona bardzo odpowiednia dla przeprowadzenia turnieju pięcioboju, — stwierdziliśmy z całą stanowczością w czasie meczu Polska — Finlandia w Helsinkach w 1938 r. (16:6).

Turniej piłkarski rozgrywać się będzie na pięciu boiskach Helsinek. Boiska te pomieszczą

30.000 widzów. Na tych samych boiskach odbywać się będą rywalizacje w koszykówce, szczyptniaku i hokeju na trawie.

Dotychczas na Olimpiadach konkurencje wioślarskie odbywały się daleko za miastem i były mało udostępnione. W Londynie, aby zobaczyć wioślarstwo, trzeba było jechać do Henley, ok. 40 km. W Helsinkach będzie inaczej. Stadion wioślarski i kajakarski znajduje się bowiem zaledwie o 20 minut drogi pieszej od śródmieścia. Położony jest w części zachodniej miasta, w jednej z morskich zatok, których tak dużo jest na brzegach Finlandii. Niestety trybuna mieści zaledwie 2.000 widzów.

Helsinki posiadają również kryte korty tenisowe (i znowu Warszawa musi zardrościć). W hali tej odbędzie się turniej szermierczy. Sala pomieści 2.000 widzów.

Wreszcie Helsinki mają też oddzielny stadion hipiczny na 5.000 widzów.

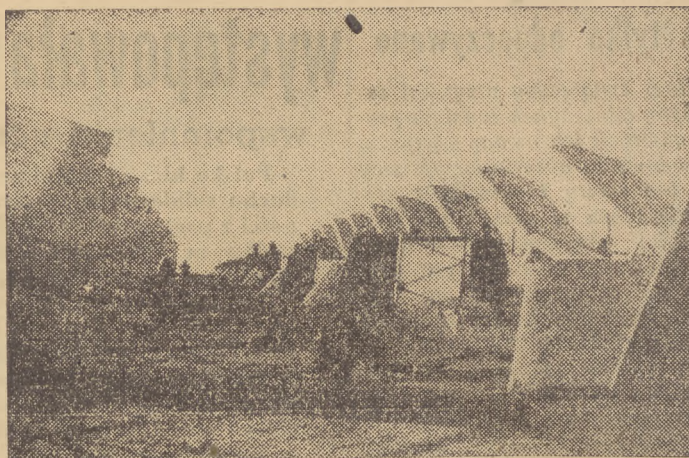
Jak widzimy mała Finlandia, w miarę swoich możliwości, chce zapewnić najlepsze warunki dla dobrej organizacji igrzysk.

SS-man Bradl nadal startuje

WIEDEN. W austriackich związkach sportowych znajdują się ciągle jeszcze byli SS-mani i hitlerowcy, biorąc udział w szeregu imprez sportowych.

Ostatnio, znany SS-man z okresu wojny Bradl — były mistrz świata w skokach narciarskich brał udział w zawodach w Bischofshofen koło Salzburga, zorganizowa-

SZYBOWCE SZKOLNE ABC — PRZED STARTEM

W Aleksandrowicach k. Bielska odbyło się oblatywanie 24 nowych szybowców szkolnych typu ABC konstrukcji inż. Matza. Wyprodukowane one zostały przez Warszawską Szybowcową przy Instytucie Szybownictwa w Bielsku

Ze sportu radzieckiego

20.000 narciarzy na starcie w masowych zawodach na Uralu

MOSKWA PAP. Pierwsze masowe zawody narciarskie w miastach i wsiach południowego Uralsu zgromadziły na starcie 20.000 zawodników. W ośrodkach przemysłowych — Magnitogorsku i Czelabińsku rozegrano długodystansowe biegi sztafetowe, w których uczestniczyły drużyny narciarskie zespołów fabrycznych m. in. znanych Zakładów Metalurgicznych i wielkiej fabryki traktorów.

W Mołotowie rozegrane zostały zawody narciarskie z udziałem reprezentantów 12-tu miast Uralsu. Mimo 30-sto stopniowego mrozu, uzyskano szereg dobrych, jak na początek sezonu, wyników. M. in. bieg na 3 km dla juniorki wygrała Tretakowa w czasie 17:48 min.

W Kirowie, który jest czołowym ośrodkiem narciarskim i łyżwiarstwu Związku Radzieckiego, odbył się czwórmecz narciarski miast: Murmańska, Archangielska, Wologdy i Kirowa. W zawodach zwyciężyli narciarze Kirowa, wygrywając biegi sztafetowe w konkurencji męskiej i żeńskiej, skoki i bieg kobiet na dystansie 5 km. Ten ostatni zakończył się sukcesem reprezentantki Kirowa Dżaczkowej, która przebiegła trasę w 24:05 min.

Rozgrywki o puchar Federacji Rosyjskiej w hokeju rosyjskim zgromadziły na starcie 66 czołowych drużyn republik. Spotkania prowadzone są systemem pucharowym. Mecze półfinałowe i finałowe odbędą się w końcu lutego.

SENSACYJKI ZAGRANICZNE

AMERYKAŃSKA WYPRAWA REIFFA

Słynny rywal Zatopka Belg Gaston Reiff przygotowywał się intensywnie do startów w Ameryce. Mistrz olimpijski na 5000 m. zadebiutuje w Stanach Zjednoczonych na drewnianej bieżni Madison Square Garden w dn. 29 stycznia r. p. Przeciwnikami Reiffa będą prawdopodobnie m. in. Szwed Ahlden, Hol-

lander Sijkhuis oraz Amerykanie Elau, Stone, Tooney i Quim.

Belgijski Związek Lekkoatletyczny niechętnie „próbuję” amerykańską wyprawę Reiffa o pseudo amatorskim charakterze i wolałby widzieć w Europie pupila startującego w Europie w biegach na przełaj.

KONIEC KARIERY NIKKANENA

Słynny oszczepnik fiński Nikkanen, dwukrotny rekordzista świata (77,87 m i 78,70 m) wycofał się definitywnie z czynnego uprawiania sportu. Na decyzję Nikkanena wpłynął zły stan zdrowia po przebytym w 1947 r. zapaleniu płuc. Nikkanen rozpoczął karierę czynnego zawodnika w r. 1933 i już w rok po debiucie osiągnął 71,30 m. Rekordy światowe ustanowił Nikkanen w r. 1933.

to jest to, pomyślała Natasza, zupełnie inaczej, niż opowiadała... Można oszaleć... Wasylek przypomniał sobie zjawienie się skonfundowanej Nattali i znów roześmiał się: „Pamiętasz, mój wilaś — „słowo honoru, opryskiwanie z powietrza...” Nie pozwoliła mu dokończyć, pocałowała.

Mieli spędzić razem dzień wypoczynkowy. Poranek, który już świtał, stanowił dalszy ciąg tej zadziwiającej nocy. Wstydziła się jedno drugiego; to ona to on naprzemiennie mówili: „nie patrz”, „odwróć się”, a po chwili, zapomniawszy o wszystkim, całowali się. Nattalka zagotowała herbatę, wystąpiła jako gospośnia: „Kupię ci konfitur. Myślisz, że nie widziałam, jak trzy razy u nas dokładałeś sobie...”

Wasylek chciał pokazać jej „swoje” domy. Dzień był słoneczny i wietrzny. Krawat Wasylka śmiesznie powiewał; Nattalka z trudem przytrzymała spódnicę.

— Wiatr...

— Za to nie gorąco. Później pojedziemy do lasu — dobrze?

Mówił jej o nowych domach:

— Te ozdoby nie podobają mi się, ale cóż począć — materiał budowlany lichy, trzeba jakoś przykryć... Za dwa trzy lata materiały będą dobre, a wówczas i kształty będą surowsze...

Nattalka nachmurzyła się, później uśmiechnęła: — Wasylku, nic się w tym nie orientuję. Ale zobaczysz — za dwa — trzy lata będę wszystko rozumiała. Wypadnie akurat w terminie — będziesz miał solidne materiały budowlane i solidną żonę.

Szli w milczeniu — przeżywali swoje szczęście. Nagle ktoś chwycił Wasylka za rękę. Wasylek odwrócił się — był to kolega jego, Lipiecki.

— Zaraz będzie przemawiał! Niemcy już rozgłosili... Przez otwarte okno rozległ się głos Mołotowa. Potem nastąpiła muzyka. Zaś Nattalka i Wasylek wciąż jeszcze stali, nie mogli oprzytomnieć.

(C. d. n.)

Ilia Erenburg
BURZA

tom. St. Strumph i Wojtkiewicz (74)

Inni wesoło pokrzykiwali — ten o dziewczynach, inny o Moskwie, a tamten po prostu wydierał się — świta, koniec wyczekiwania, czas wymarszu. Marabut znowu odszedł na bok i otworzył kajet. Na tle pojaśniających niebios zielona raca wydała się bladą, nawet smutną. Richter przypomniał sobie oczy Hildy i zmrużył powieki. Nawoływały się we wsi koguty. Karaluch dorośnie krzyknął: — Raz — dwa!

17.

Wasylek pracował od zimy w Mińsku. Któż więc mógł uwierzyć Nattale, kiedy nagle oświadczyła, że na lato ma być wysłana do Mińska... „Tak wyszło, czysty przypadek...” Im szerzej wyjaśniała to Nattalka, tym wyraźniej widać było, że myślała. Jakies samoloty, z których będą opryskiwane drzewa owocowe w celu tępienia szkodników... Dobrze, ale dlaczego do Mińska?... Doktor Kryłow na razie zainteresował się opryskiwaniem, ale później zagroził:

— Nattalko, dlaczego wodzisz mnie za nos? A ja, głupi słucham... Powiedziałem ci już dawno — podoba mi się. A i tobie podoba się, nie ma co tutaj kręcić. Dziewczyna ma dwadzieścia jeden lat, chyba pełnoletnia już...

Nattalka roześmiała się. Wasylek też nie uwierzył, powie sobie — nie wytrzymała. Trochę przykre. A może, rzeczywiście, nie wytrzymałaby?... Po co grać rolę nieczułej? Niech myśli sobie — co chce. Za to zobaczy ją i powie. Trudno wyrwać z niego słowo. A należałoby się